

Djeblik, Manden træder ud. Hvorledes denne Beregning foregaar, er her ganske ligegyldigt, men det er det, som skal stilles op paa den ene Side. Og paa den anden Side skal opstilles, hvilke Forpligtelser den forsikrede har over for Anstalten. Disse Forpligtelser ere selvfølgelig at betale Præmierne i det betinaede Mæmaal, eventuelt paa Livstid. Man gør altsaa op, hvor meget vil det være, hvor stor er de Præmieres Værdi, naar vi tænke os dem betalte i dette Djeblik. Af de Summer, der saaledes fremkomme, trækkes den mindste fra den største, altsaa den forsikredes Forpligtelse, som i Reglen er den mindste, fra Anstaltens, som i Reglen er den største, og derved vil fremkomme det Resultat, at der tilkommer ham en Godtgørelse, saaledes som Lovens § 10, 1ste Stykke, siger. Men det er altsaa klart nok, at idet man gør en saadan Opgørelse, lader man den forsikrede betale for hele Resten af sin Levetid Driftstillæget, altsaa Omkostninger til Anstaltens Administration i hele den Narrække, der forløber, efter at han udtræder, med 8 pCt. af Præmien. Hvis en Mand har været forsikret kun i 3 Aar f. Eks., har han jo betalt sine 3 Aars Driftstillæg, altsaa bidraget sit til Omkostningerne, men naar han træder ud, og det skal opgøres, hvorledes hans Forhold er til Anstalten, skal han betale disse 8 pCt. af Præmien, reduceret naturligvis til Nutiden, for hele den Narrække, der er tilbage. — Han skal paa samme Maade betale de 5 pCt. Risikotillæg eller Sikkerhedstillæg for hele Eftertiden, naaget Anstalten jo ikke længere har nogen Risiko ved hans Forsikring, lige saa lidt som den har mere at gøre med at administrere hans Forsikring. — Og endvidere, hvis nogen udtræder, som er forsikret med Helbredstillæg, er Anstalten gaaet den Vej, at den har forlangt disse Helbredstillæg betalte for al Fremtid. Det Liv, som man ansaa for usikkert, og som man derfor vilde have en højere Præmie for, slipper man nu for, naar den vedkommende træder ud, men desuagtet forlanger man af ham, at han skal betale den højere Præmie, som dette Helbredstillæg er. Dette sidste er det, § 2 gaar ud paa at ophæve, og man vil altsaa indføre den Undtagelse fra den almindelige Regel, at Helbredstillæg skal herefter ikke betales af den, der udtræder. Endelig er man da kommen til det Resultat, at det vil være urigtigt at gøre det. Derimod vil man ikke ophæve de to Bestemmelser, at man skal betale Driftstillæg for hele den lange Fremtid, i hvilken man ikke gør Anstalten den ringeste Ulejlighed, og Risikotillæg for den lange Tid, i hvilken der ikke er Tale om

noget Risiko for denne Forsikring; den Risiko, at den forsikrede kunde dø i Morgen, bortfalder jo fuldstændig. Det er altsaa min Opfattelse, at hvor rigtigt det end er, at § 2 gaar ud paa at ophæve Kapitaliseringen af Helbredstillæget ved en Forsikrings Ophævelse, saa gaar Paragrafen ikke vidt nok, men den skulde gaa videre og medtage ogsaa Driftstillæget og Risikotillæget, i alt Fald delvis. — Man vil indvende herimod, særlig med Hensyn til Driftsomkostningerne, at en Forsikring medfører netop i de første Aar eller i det første Aar en særlig stor Udgift for Anstalten, den medfører netop alt, hvad der hører med til Undersøgelsen. — Anstalten betaler Lægeattesten, — man skal anlægge Konto for vedkommende Forsikring o. s. v., og man siger: Det er ikke mere end billigt, at denne Mand for al Fremtid skal blive ved med at bidrage til Anstaltens Udgifter. Man gør endvidere opmærksom paa, at der er en Del af Forsikringerne, som teases gennem Agenter, og disse Agenter faa Provision, alt dette skal der betales for. Men jeg vil dertil sige, at det behøves ikke. Der kunde være Spørgsmaal om at indskrænke Udgangen til at blive fritagen for Kapitalisering af Driftstillæget saaledes, at man sagde: Der skal i hvert Fald betales for 3 Aar f. Eks., ingen kan udtræde før efter 3 Aars Forløb paa den Maade, jeg har nævnet. Det er ganske sikkert, at hvis en saadan Regel blev indført, vilde Anstalten have faaet fuldstommen Kuldestgørelse for alt, hvad den skulde have til Driften og mere til. Men desuden er der et andet Forhold, jeg skal gøre opmærksom paa, og det er, at i selve den Netto-præmie, som en Forsikring giver, er der et Bederslag til Anstalten. Præmierne beregnes nemlig saaledes, at der i de første Aar i Virkeligheden betales mere, end der behøves til Dækning af Anstaltens Risiko. Og hele den Narrække, hvortil der betales, beregnes da saaledes, at man i de første Aar gør Præmierne noget større, end det behøves for at dække Anstaltens Risiko. Anstaltens Fordel er altsaa ved Opgørelsen efter saa Aars Forløb ikke alene de omtalte Tillæg, Anstalten har taget i den Tid, men tillige den Fordel, den har haft derved, at selve Præmien har været højere, end det var nødvendigt for dens Vedkommende. Naar alt dette overvejes, forekommer det mig, at der er nogen Grund til at undersøge, om ikke § 2 kan modtage en Udvidelse, saaledes at man ikke blot fritager Helbredstillægene fra at medregnes ved Opgørelsen, men i alt Fald delvis ogsaa fritager de andre Tillæg derfor. Jeg skal her indstøde den Bemærkning, at jeg ved, at